

12/2025

Presloviný

Od studentů... pro všechny!



Schola Pragensis 2026

Úspěch Preslovin na
Školním časopise roku

Dny AI

Robotická soutěž
ČVUT

Obsah



04

ŠÍLENSTVÍ NA
SCHOLE
PRAGENSIS?!



10

Dny AI



19

Ceny z Brna - Školní
časopis roku

09 Dva dny offline - Jak jsme přežili dvě noci v lese jen s batohem na zádech

12 Mýty a realita Matfyzu - Den otevřených dveří očima našich studentů

13 Začít je těžší než makat. Vážně

14 Znovuotevření Studentského klubu

15 Kemp UŠI v Litomyšli 2025

16 Kvantová fyzika v pokojíčku, aneb jak stavím atomový mikroskop

18 Tetris s roboty na ČVUT

20 Síla není v úderu, ale v charakteru - Filozofie taekwonda

22 Komouši by zuřili - dnešní skaut je noční můrou každého proletáře

24 Krátké články

26 Fotoreport

„Zájem o naši školu byl jako každý rok enormní, takže jsme museli zajišťovat další tisk letáků na obory Kybernetická bezpečnost, Gymnázium, Všeobecné lyceum a Cestovní ruch. Chtěl bych mockrát poděkovat všem, kdo přišel na akci jakkoliv pomoci.“

- Patrik Müller

Vedoucí PR oddělení, vyjádření
ke Schole Pragensis

ŠÍLENSTVÍ NA SCHOLE PRAGENSIS?!

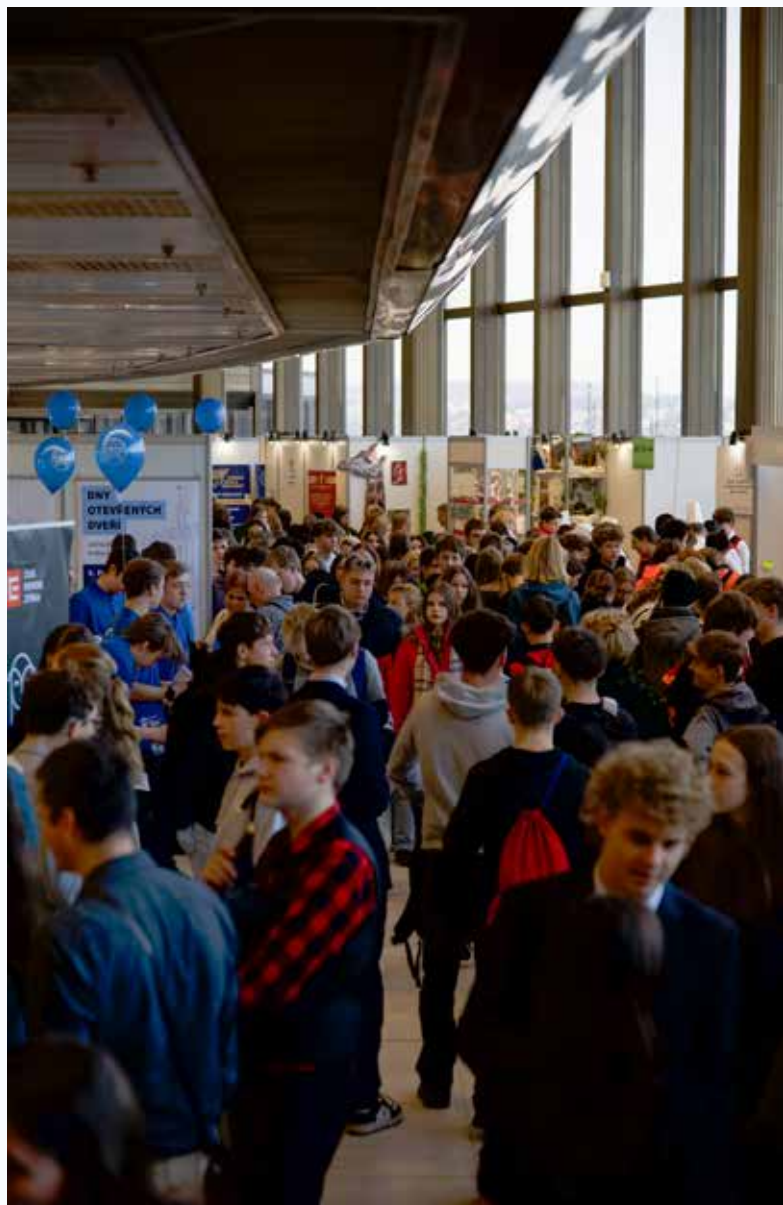
Letošní veletrh středních škol se zapsal do paměti návštěvníků mnohem výrazněji než předchozí ročníky, bohužel úplně jiným způsobem, než organizátoři měli v úmyslu. Už při vstupu do kongresového centra se tvořily hodinové fronty, které vznikaly kvůli nově nainstalovaným bezpečnostním rámcům. V dusnu a tlačenci začaly některé děti kolabovat a situaci musely řešit záchranné služby. Bezpečnostní rámy ale nebyly vůbec od věci. Několik dětí si na veletrh přineslo nože, petardy a další nebezpečné předměty, které jim byly následovně zabaveny.

Při vstupu do Kongresového centra na Vyšehradě, kde se každoročně koná veletrh Schola Pragensis, čekala návštěvníky letos jedna novinka – bezpečnostní rámy. Ty měly přispět k větší bezpečnosti celé akce, v praxi ale hned první den způsobily nečekané komplikace. Kvůli kontrolám se tvořily dlouhé fronty, které místy sahaly až před budovu, a v hustém davu docházelo k nepříjemným situacím.

V průběhu dne musely na místo dorazit i záchranné složky, které poskytly pomoc několika mladistvým. U dvou z nich šlo o lehčí poranění hlavy, další dva reagovali výraznou stresovou reakcí. Jedna osoba byla ošetřena přímo na místě bez nutnosti transportu. Situace se ale brzy uklidnila – organizátoři zareagovali rychle, upravili průchod návštěvníků a zbytek akce už probíhal bez větších problémů. Zpětně se tak ukázalo, že šlo spíš o souhru nešťastných okolností než o skutečné ohrožení bezpečnosti.

I přes počáteční komplikace dorazily na veletrh tisíce žáků a rodičů, kteří si přišli vybrat svou blízkou budoucnost. Akce, určená především žákům devátých tříd, probíhala od čtvrtka do soboty 27.-29. listopadu a nabídla opravdu nabitý program.

Na místě se představilo více než 150 středních škol nejrůznějších zaměření – od gymnázií přes umělecké a technické obory až po zdravotnické či IT školy.



Každá měla vlastní stánek a snažila se zaujmout budoucí studenty různými způsoby: ukázkami projektů, praktickými demonstracemi, soutěžemi nebo třeba simulátory. Velkou pozornost přitahovaly například závodní a pilotní simulátory, které lákaly hlavně chlapce, ale občas se u nich objevily i slečny. Některé školy dokonce prodávaly vlastní výrobky.

Samozřejmostí byli učitelé i současní studenti, kteří ochotně odpovídali na dotazy, sdíleli zkušenosti z praxe a snažili se deváťáky přesvědčit, že právě jejich škola je tou správnou volbou.

Ne každý ale bral Scholu Pragensis vyloženě jako seriózní rozhodovací maraton. Studenti, kteří už měli o svém oboru jasno, využili akce



i jako příležitost k navazování nových kontaktů – ať už přátelských, nebo těch, které se dnes běžně odehrávají spíše na sociálních sítích. Každá generace má zkrátka své sběratelské vášně: někdo dříve sbíral céčka, jiný pokémony, dnes se sbírají Instagramy a letáčky škol, o kterých často víme, že se na ně stejně hlásit

nebudeme. I to ale k atmosféře veletrhu patří – člověk si alespoň na chvíli odnese pocit, že má na výběr z deseti různých budoucností.

Jako každoročně byl aktivní i oficiální profil Scholy Pragensis, který přinášel rozhovory se studenty, livestreamy ze stánků a krátká videa na sociální sítě.



Ta často připomínala blížící se přijímací zkoušky CERMAT, což u některých uchazečů mohlo vyvolat spíš nervozitu než uklidnění. My, kteří už máme přijímačky za sebou, můžeme dnes jen fandit z pozdálí a s lehkým nadhledem vzpomínat na období plné učení, stresu a energetických nápojů. Naštěstí ani tohle období netrvá věčně – a až přijde den zkoušek, stojí za to si připomenout, kolik úsilí jste do přípravy dali a kolik toho ve skutečnosti umíte.

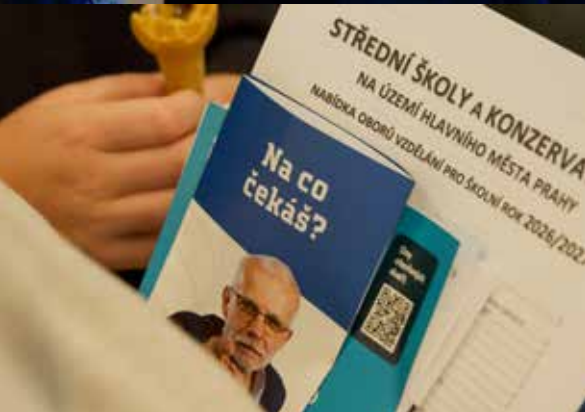
Pro návštěvníky, kteří si chtěli na chvíli odpočinout od davů a stánků, byl připraven bohatý doprovodný program v několika tematických sálech. Každý z nich měl vlastní atmosféru: Klub A sloužil jako klidné zázemí pro učitele, Klub B ožil prezentacemi ukrajinských studentů a jejich kultury, Klub C nabídl praktické workshopy muzeí a knihoven



a Klub D se zaměřil na digitální dovednosti a moderní vzdělávání. Zájemci o technologie budoucnosti mohli v Klubu E vyzkoušet virtuální realitu pomocí VR brýlí.

V Komorním sále naproti tomu probíhaly prezentační bloky pražských škol a tematické přednášky – od tance a mechatroniky až po workshopy o spolupráci s Evropskou kosmickou agenturou. Doprovodný program výrazně zpestřil celou akci a nabídl návštěvníkům možnost nejen sbírat informace, ale také si něco vyzkoušet nebo se jednoduše pobavit.

Když se na Scholu Pragensis podíváme s odstupem, zůstává hlavně silný dojem z její atmosféry: davy, fronty, simulátory, workshopy, letáčky ve všech kapsách i chvíle odpočinku u kávy nebo koláčku. Někdo si odnesl jasno ve výběru školy, jiný alespoň nový kontakt nebo zajímavý zážitek. A i když letošní ročník nezačal úplně hladce, většina návštěvníků ho nakonec hodnotila jako povedený. Snad příště proběhne vše klidněji – a bez zásahů záchranářů.



Budoucnost je tady

Jak umělá inteligence mění naše životy

Hudbu vám doporučí algoritmus, fotky vylepší mobil a kód napíše stroj. Umělá inteligence není sci-fi, ale každodenní realita. Co všechno dnes umí a co nás může v budoucnu čekat?

Před pár lety jsem se koukal na sci-fi filmy a snil o světě, kde počítače řídí auta a letouny. Dnes je umělá inteligence (AI) realitou a je součástí mého života. Když si pouštím hudbu na Spotify a dostanu doporučení nové kapely, nebo fotím na mobil a fotka se automaticky vylepší, je to práce AI. Používám ji každý den, od Groku a ChatGPT po DeepSeek a často si to ani neuvědomuji.

Na Smíchovské střední průmyslové škole, kde studuji informatiku, jsem AI bral jako teorii. Teď ji používám v praxi. Google Překladač mi pomáhá s jazyky, rozpoznávání obličejů odemkává telefon, a chatboty jako ChatGPT odpovídají na otázky. Když píšu e-mail, návrhy odpovědí šetří čas, ale musím je kontrolovat. Tady jsem pochopil, jak je důležité kritické myšlení.

Když jsem začal programovat, učitelé říkali, že to je budoucnost. Dnes ale ChatGPT nebo GitHub Copilot píší kód rychleji než já. V jednom školním projektu jsem zkoušel ChatGPT na konzolovou aplikaci - kód byl rychlý, ale musel jsem ho debugovat, protože AI nepochopila zadání, nebo to napsala špatně. AI je tedy pomocník, ale potřebuje lidský dohled.

Podle mě AI není hrozba, ale příležitost, pokud ji umíme použít. Překladače nebo grafici se mohou přizpůsobit, jelikož kreativita a emoce jsou něco, co AI jako MidJourney nebo Google Veo3 nezvládá. MidJourney mi pomohlo s návrhy pro grafický projekt, ale chyběla jim duše. Google Veo3 je šokující, ale zároveň děsivé v tom, že jeho videa jsou tak realistická, že za pár měsíců by je mohli podvodníci zneužít nebo je třeba použít jako falešné důkazy u soudu. To je riziko, pokud se AI bude vyvíjet tak rychle jako teď. Myslím si, že AI může v budoucnu vzít spoustu pracovních míst, pokud se lidé nepřizpůsobí.

Na SSPŠ je AI mezi žáky aktuální téma. V prvéku v projektech zkoušíme využívat AI na pomoc s dokumentací, nebo návrhy na práce. AI byla rychlá, ale bez úprav navíc nepřesná. To ukazuje, jak je

důležité umět AI používat.

AI má i slabé stránky. Často můžete narazit na článek od AI plný výmyslů. AI si někdy vymýšlí fakta. Často se mi stává, že ChatGPT mi dá přesvědčivou, ale špatnou odpověď. Vůbec bych to nepoznal, kdybych o tom něco nevěděl.

Ve školství AI vyvolává otázky. Spolužáci píší referáty přes ChatGPT, což učitelé nemají rádi. Chápu je, jelikož prosté kopírování ničemu nenaučí, ale AI může být pomocník. Např. dávalo mi osnovu pro čtenářské deníky, ale text jsem napsal sám. Školy by měly učit, jak AI používat správně.

AI je nástroj, není spasitel, ani hrozba. Na škole nás inspiruje k novým projektům. Ať už AI máme rádi, nebo se toho bojíte, bude ovlivňovat náš život. Je čistě na nás, jestli ji budeme používat správně.



Dva dny offline

Jak jsme přežili dvě noci v lese jen s batohem na zádech

Místo TikToku šumění lesa, místo postele spánek pod hvězdami. Když jsme s kamarádem naplánovali dvoudenní přežívání v lese, brali jsme to jako výzvu. Žádná chata, žádná elektřina, všechno jsme si nesli na zádech. A, i když to znělo jednoduše, zjistili jsme, že v přírodě nic zadarmo není.

První den jsme byli nadšení. Les ve Středočeském kraji byl klidný, vzduch čistý a kolem jen ticho a stromy. Po pár kilometrech ale batoh začal být těžší a zjistili jsme, že jsme si toho možná zabalili až moc. Když jsme konečně našli místo na přespání, začalo se stmívat. Rozbalili jsme plachtu, spacák, a zatímco jsme vařili instantní polévku na malém ohýnku, co jsme si rozdělali, zapadalo slunce.

V noci je v lese jiný svět. Všude tma, chlad a zvuky, na které si musíš zvyknout. Důležité je mít suché místo na spaní, dobrý spacák a světlo.

První noc byla zvláštní. Když jsme zhasli čelovky, všude bylo úplné ticho. Jen vítr, šustění větví a občasné zapraskání ve tmě. Leželi jsme ve spacácích a koukali na hvězdy, které ve městě nikdy neuvidíš. Bylo to trochu děsivé, ale zároveň krásné – takový klid člověk nezažije každý den.

Ráno jsme se probudili trochu promrzlí, ale s pocitem, že jsme to zvládli. Čaj z ešusu chutnal jako nejlepší snídaně na světě. Druhý den už jsme věděli co a jak.

Plachtu jsme postavili rychleji, pohybovali se jistěji a místo stresu jsme cítili klid.

Druhá noc už byla úplně jiná. Místo strachu se dostavil pocit pohody.

Les jsme přijali jako domov a spalo se nám líp než první den. Ráno jsme si jen sbalili věci, naposledy se podívali kolem a běželi na autobus, který nám nakonec jen těsně neujel.

Co sbalit?

Dostatek tekutin
Jídlo, které se nekazí
Nůž, zapalovač nebo křesadlo
Čelovka, powerbanka

Co nechat doma?

Moc oblečení
Nepotřebná elektronika
Až moc velká lékarnička



Dny AI – Největší český AI festival

Dny AI jsou největším českým festivalem zaměřeným na umělou inteligenci. Každý rok přináší stovky akcí, od přednášek a workshopů až po panelové diskuse, které přibližují moderní technologie široké veřejnosti napříč celou republikou.

Dny AI jsou celorepublikovým festivalem zaměřeným na umělou inteligenci, který se v České republice koná každé podzimní období. Letošní ročník proběhl od 3. do 16. listopadu 2025 a zahrnoval více než 260 akcí ve 36 městech napříč celou republikou. Velkou část pořádá organizace prg.ai, ale jednotlivé akce po celé republice pořádají i její partneři – univerzity, firmy, a další místní instituce. Festival podpořilo Ministerstvo školství, prezident České republiky i hlavní město Praha.

Součástí festivalu je také řada přednášek, debat a workshopů „AI for All“. Ta se zaměřuje na otevřené a srozumitelné představování umělé inteligence širokému publiku. Akce probíhají ve veřejných prostorách, nejčastěji v knihovnách.

Jedné z těchto akcí jsem se zúčastnil 6. listopadu v Městské knihovně na Mariánském náměstí v Praze – konkrétně AI for All I.

Tuto akci pořádal Aignos společně s prg.ai. Celkový program trval od 17.30 do 21.30 a zahrnoval vyhlášení literární soutěže, panelovou diskusi inspirovanou Čapkovým R. U. R. a večerní talkshow.

Zúčastnil jsem se konkrétně panelové debaty s názvem „Plní se Čapkovy představy?“. Probíhala od 18.00 do 19.30 a moderoval ji Ondřej Hrách. Hosty byli Pavel Kasík, Jitka Čejková a Rudolf Rosa. Diskuse byla propojena s krátkými audiovizuálními ukázkami ze hry R. U. R., které byly vytvořeny pomocí umělé inteligence. Po každé ukázce následovala společná úvaha o tom, jak se tehdejší

představy o robotech liší od dnešního vývoje AI.

Jedním z hlavních témat bylo vysvětlení, jak fungují jazykové modely. Zdůrazňovalo se, že modely jako ChatGPT jsou systémy, které počítají pravděpodobnost dalšího slova na základě velkého množství textových dat. Nejde tedy o vědomé porozumění, ale o napodobování lidského jazyka. Zaznělo také, že tyto modely někdy vytvářejí tzv. halucinace. To znamená, že model raději vytvoří odpověď, která působí přesvědčivě, než aby napsal, že odpověď nezná. Je to důsledek způsobu trénování, kde je „mlčení“ nebo „nevím“ penalizováno a model se učí volit nejpravděpodobnější formulaci, i když nemusí být správná. Vývoj těchto systémů však postupuje velmi rychle. To, co bylo před pěti

dny AI

lety považováno za mimořádný výsledek, je dnes dostupné široké veřejnosti.

Také se debatovalo o tom, že vývoj se snaží vytvořit nástroje, které pracují účelně a efektivně. Tím se otevřela otázka vlivu AI na pracovní trh. Některé profese mohou být v budoucnu výrazně ovlivněny nebo nahrazeny, zejména tam, kde je práce rutinní.

V závěru se debatovalo o tom, zda se může vývoj umělé inteligence vymknout kontrole. Téma navazovalo na ukázky z Čapkovy R. U. R., kde je představa vzpoury uměle vytvořených bytostí. Hosté upozornili, že dnešní umělá inteligence nemá vědomí ani vlastní motivace, ale zároveň platí, že může vykonávat rozhodování, které je obtížné předvídat, pokud je systém složitý, rozsáhlý nebo špatně nastavený. Riziko tedy nespočívá v tom, že by AI „chtěla“

lidem uškodit, ale v tom, že může v určitých situacích jednat nečekaným nebo nežádoucím způsobem, pokud nejsou jasné definovány omezení, pravidla použití, kontrolní mechanismy a bezpečnostní dohled. Diskuse tak upozorňovala, že je důležité věnovat pozornost tomu, jak je AI vyvíjena, jaká data používá, kdo nad jejím chováním dohlíží a jak se testuje, aby v praxi nedošlo k překročení hranic nebo porušení pravidel.



Mýty a realita Matfyzu

Den otevřených dveří očima našich studentů

Je Matfyz opravdu jen pro nedostižné génie, kteří se vzdali veškerého volného času? To jsme se rozhodli zjistit se sedmnácti studenty OSE Přípravy na vysokou školu. Vypravili jsme se do moderního kampusu v Troji, abychom na vlastní kůži zažili atmosféru jedné z nejprestižnějších, ale i nejobávanějších fakult v Česku. Návštěva přinesla překvapivá zjištění, vyvolala bouřlivé diskuse a některým studentům zásadně změnila pohled na jejich akademickou budoucnost.

V rámci semináře OSE se se studenty dlouhodobě věnujeme nejen výběru vysoké školy, ale i akademickému prostředí, wellbeingu a efektivním strategiím učení. Den otevřených dveří na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy (MFF UK) byl proto ideální příležitostí, jak teorii ověřit v praxi.

Program v trojském kampusu začal pro naše studenty v 8:45 úvodní, hodinu a půl trvající přednáškou. Ta byla informačně nabitá – od stipendií po studijní programy. Už zde se však objevily první kontroverzní momenty, které jsme později rozebírali během zpětné reflexe ve výuce. Některá tvrzení prezentujících, například přirovnání absolventů Matfyzu k manažerům a absolventům jiných škol k „hloupějším programátorům“, působila na naše studenty poněkud povýšeně, stejně jako silný důraz na úspěchy školy, které nejspíše patřily zejména vyučujícím a obecně

hodnocení fakulty.

Po úvodu se studenti rozutekli na odborné přednášky a ke stánkům jednotlivých kateder. Zde byly dojmy velmi různorodé. Zatímco některé informatické přednášky – například o optimalizaci „Game of Life“ nebo využití informatiky při zkoumání vývoje hudby – studenty nadchly, jiné připomínaly spíše suchý a nudný výklad. U stánků pak studenty překvapil vysoký počet zaměstnanců fakulty oproti menšímu zastoupení samotných vysokoškoláků, což vedlo k domněnkám, zda studenti nemají čas, nebo chuť fakultu prezentovat.

Největší diskusi během naší následné reflexní hodiny ve škole vyvolala prezentace náročnosti studia. Informace o tom, že studenti Matfyzu „nebudou mít koníčky“, působila na část naší skupiny demotivačně a příliš kompetitivně. Někteří studenti, kteří o MFF UK původně uvažovali,

tuto možnost po DOD zavrhlí právě z obavy o svůj wellbeing.

Na druhou stranu však došlo i k opačnému efektu. Pro několik studentů, kterým připadal Matfyz dříve jako nereálná meta, se po návštěvě stal dosažitelnou možností. Uvědomili si, že s pevnou vůlí a správným přístupem k učení by studium mohli zvládnout.

Celkově akci hodnotíme velmi pozitivně. Oproti zkušenostem některých studentů z jiných technických fakult (např. FEL, FIT ČVUT), byl DOD na Matfyzu skvěle zorganizovaný a prostory kampusu se všem líbily. Především nám však tato návštěva poskytla cenný materiál pro diskusi o rozdílu mezi „teoretickými“ a „praktickými“ školami a pomohla studentům uvědomit si, že ne každé vysokoškolské studium je stejné a že výběr školy je i volbou životního stylu na několik dalších let.

Začít je těžší než makat. Vážně!

Někdy není problém v tom, že se nám nechce pracovat, ale v tom, že se nemůžeme pořádně rozjet. Článek propojuje princip únikové rychlosti s tím, jak těžké je přepnout mozek z režimu multitaskingu do hlubokého a efektivního soustředění.

Když raketa startuje do vesmíru, potřebuje dosáhnout tzv. únikové rychlosti, nejnížší rychlosti potřebné k překonání gravitačního pole, na Zemi zhruba 11,2 km/s. Jinak ji gravitace tělesa, ze kterého startuje, stáhne zpět. Pokud má nedostatek energie, nikdy se nedostane na oběžnou dráhu. A přesně takhle si někdy připadám, když se snažím soustředit na složitý problém v práci, ve škole nebo dotáhnout vlastní projekt.

Znáte to. Otevřených deset oken, každé rozpracované. Discord pípne. Telefon zabrní. A někde vzadu v hlavě slyšíte: „Měl bys konečně udělat tohle...a tamto...“ Ale pořád vás něco stahuje dolů. Gravitace každodenního přetížení.

Často u sebe pozoruji, že přechod do hlubšího soustředění není samozřejmý. Chvilí to trvá,

prvních 10 nebo 15 minut bývá těžkopádných a roztěkaných. A někdy se tam nedostanu vůbec. Mozek zůstane viset v běžném režimu a nepřepne se. Jako bych se snažil vzlétnout, ale chyběl mi tah. Nedosáhnou únikové rychlosti a zůstávám v mentálním smogu běžného dne.

Čím dál víc si uvědomuji, že tohle není jen problém času, ale i prostředí. Pomáhá mi, když vypnu notifikace, dám si teplý čaj s medem a místo kanceláře jdu jinam, třeba jen změním místnost. Nebo sednu na kolo a vyčistím si hlavu v přírodě, v lese. Tam mě terén donutí být tady a teď. A když se vrátím, mám mnohem větší šanci na „mentální vzlet“.

Ať už jde o práci, osobní projekty nebo regeneraci, začínám chápat, že největší spotřeba energie není ve výkonu samotném, ale v tom, vůbec začít a odpoutat se. V překonání toho tichého odporu na začátku. Únikové rychlosti.

Takže když mám pocit, že přešlapuji na místě, začínám se ptát: „Co mě stahuje zpátky? A co

mi pomůže to prorazit?“ Protože když se konečně odlepím, bývá to překvapivě jednoduché, nahoře je klid.

Zajímavé je, že něco podobného potvrzuje i věda. Neurověda mluví o tzv. transition cost – nákladu na mentální přepnutí. Studie z MIT nebo články Cal Newporta (autor Deep Work) ukazují, že multitasking nebo časté přerušování prodlužuje dobu, která nám zabere se dostat zpět do hlubokého myšlení. Programátoři a vývojáři to znají velice dobře: čím komplexnější problém řešíme, tím déle trvá „znovu naskočit“. I drobná notifikace může ten křehký proces rozbít.

Napadá mě, že bychom možná měli na začátky koukat jinak: ne jako na slabost nebo prokrastinaci, ale jako na fyzikálně a mentálně náročnou fázi. Možná je na čase brát začátky jako start rakety – největší odpor je na zemi. A jakmile se odlepíme, vše začne plynout snáz. A nahoře, v klidné orbitě, se nám konečně otevře prostor pro hlubší práci i klid.



Znovuotevření Studentského klubu

Dne 26. 11. 2025 byl po téměř roce znovuotevřen Studentský klub ve čtvrtém patře. Zrekonstruované prostory se vyznačují novým designovým vybavením a přívětivou atmosférou jak pro práci, tak odpočinek. Dle vyjádření zástupců Studentské rady navíc v budoucnu přibude další řada vylepšení v podobě například televizí s VR příslušenstvím.

Studentský klub je pro studentstvo této školy velmi důležitým místem, jak jsme se mohli přesvědčit za poslední rok, kdy nebyl dostupný k užívání. Kdykoli totiž student potřebuje ve škole strávit čas, který nemá naplněný výukou v učebnách, nebo jakoukoli jinou bohužel činností v jiných částech školy, zamíří do Studentského klubu. Máte pauzu na oběd? Studentský klub. Nechce se vám ještě domů? Studentský klub. Chcete si jen tak sednout s kamarády? Studentský klub. No a když Studentský klub není? Pak student hledá prázdnou učebnu, do které by mohl zaplout, než mu znovu začne vyučování. Nebo si jde sednout na jednu z laviček ve třetím nebo čtvrtém patře. Vážený čtenář již ale jistě stihl nahlédnout, jak svízelná může být situace studenta bez Studentského klubu.

Ne ale od konce listopadu. Již přes měsíc studenti volně využívají nový Studentský klub a zatím na něj nelze pět nic jiného než chválu. I kdyby třeba nebyl tak krásně vybavený a žádná vylepšení již nepřibyla, je to Studentský klub a je pro všechny studenty, kteří ho potřebují.



Kemp UŠI v Litomyšli 2025

Rekordních 130 účastníků, nové projekty a skvělá atmosféra. Tak vypadal listopadový kemp Unie škol inovativních v Litomyšli. Akce na Zámeckém návrší propojila studenty i pedagogy z celé republiky a nastartovala spolupráci, která nyní pokračuje i po návratu domů.

Areál Zámeckého návrší v Litomyšli se mezi 3. a 7. listopadem 2025 stal dějištěm setkání, které svou velikostí i významem výrazně předčilo předchozí očekávání. Na letošní Kemp Unie Škol Inovativních (UŠI) dorazilo přibližně 130 studentů, pedagogů a ředitelů z celé republiky, což představuje obrovský nárůst oproti komornímu prvnímu ročníku, jehož se účastnily necelé tři desítky osob. Hned od příjezdu bylo jasné, že tento ročník přinese nejen intenzivní pracovní program a nové projekty, ale také silnější propojení komunity inovativních škol. O celkovou spokojenost, a možná i o pár kilogramů navíc, se pak po celou dobu starali studenti ze SOŠ a SOU Polička svou vyhlášenou

kuchyní. Mimořádně ceněnou částí kempu byl bohatý doprovodný program zaměřený na networking. Právě odpolední volná setkání umožnila studentům i učitelům z velmi odlišných škol sdílet své zkušenosti, trable i inspiraci. Atmosféru utužovaly společenské aktivity jako bowling, šipky, kulečnick, stolní tenis, minigolf nebo karetní turnaje. Účastníci si nenechali ujít ani komentovanou prohlídku historické Litomyšle, města neodmyslitelně spjatého s Bedřichem Smetanou, Aloisem Jiráskem či Boženou Němcovou.

I když byl letošní kemp díky vysoké účasti organizačně mnohem náročnější, reakce účastníků byly převážně pozitivní. V rámci

zpětné vazby se však otevřeně diskutovalo i o možných úpravách pro příští roky. Mezi návrhy zazněla například možnost zkrácení celkové délky akce nebo zavedení pravidla povinné účasti po celou dobu trvání kempu, aby se zajistila kontinuita práce v týmech.

Nyní však přichází ta nejdůležitější fáze – přetavit energii a nadšení z Litomyšle do reálné praxe. Prioritou je pokračovat v práci na projektech, které na kempu vznikly a byly schváleny v závěrečném usnesení. Setkání v Litomyšli jasně potvrdilo, že spolupráce mezi inovativními školami dokáže generovat nejen ambiciózní plány, ale i pevná přátelství, a tento potenciál je nyní třeba proměnit v konkrétní výsledky.



Kvantová fyzika v pokojíčku, aneb jak stavím atomový mikroskop

Postavit mikroskop, který vidí atomy, nemusí být možné jen v laboratoři – stačí jen zvědavost a trochu volného místa v pokojíčku.

Řádkovací tunelový mikroskop (ang. STM – scanning tunneling microscope) je typ mikroskopu, který využívá kvantového tunelování elektronů k vykreslení povrchu skenovaného předmětu až na atomové rozlišení. Za vynálezem stojí Gerd Binnig a Heinrich Rohrer, kteří za něj v roce 1981 obdrželi Nobelovu cenu. Mikroskop se v základu skládá ze snímacího hrotu, skenovaného vzorku, mechanismu pro umožnění pohybu hrotu a řídicí elektroniky.

Jak mikroskop funguje v praxi?

Mezi vzorek a hrot je uveden rozdíl potenciálu (napětí). Opravdu ostrý hrot (někdy je špička i jeden atom) je pomalu přibližován k povrchu vzorku, tak aby byl dostatečně blízko, avšak bez střetu, pouze tak, aby mohlo probíhat kvantové tunelování. Elektrony na povrchu díky napětí dokážou překonat potenciálovou bariéru a “přeskočit” na hrot. Mikroskop měří proud kvantového tunelování, díky kterému vypočítá vzdálenost hrotu

od povrchu. Mikroskop tedy může skenovat pouze vodivé povrchy.

Pohyb hrotu je zajištěn precizním roztahováním a smršťováním materiálu s piezoelektrickou vlastností (na základě napětí dodanému materiálu dojde k modifikaci struktury)

Hrot je posouván v prostoru na určité body, kde je prováděno měření, zároveň však řídicí elektronika zajišťuje, aby hrot do povrchu nenarazil kvůli nerovnosti, je tedy udržována konstantní výška od povrchu. Naměřené vzdálenosti od hrotu ke vzorku jsou znázorněny do hloubkového bitmapového obrázku.

Kvantové tunelování elektronů je jev, kdy klasická fyzika dochází k rozporu s kvantovou fyzikou. Zjednodušeně, elektrony i přes to, že nemají dostatečnou energii na to projít potenciálovou bariérou, mají šanci skrz bariéru projít. Dle klasické fyziky by tento jev možný být neměl, v realitě se však jev děje a je popsán v kvantové fyzice. Velikost tunelovacího proudu vstoupá se snížením vzdálenosti dvou elektrod exponenciálně.

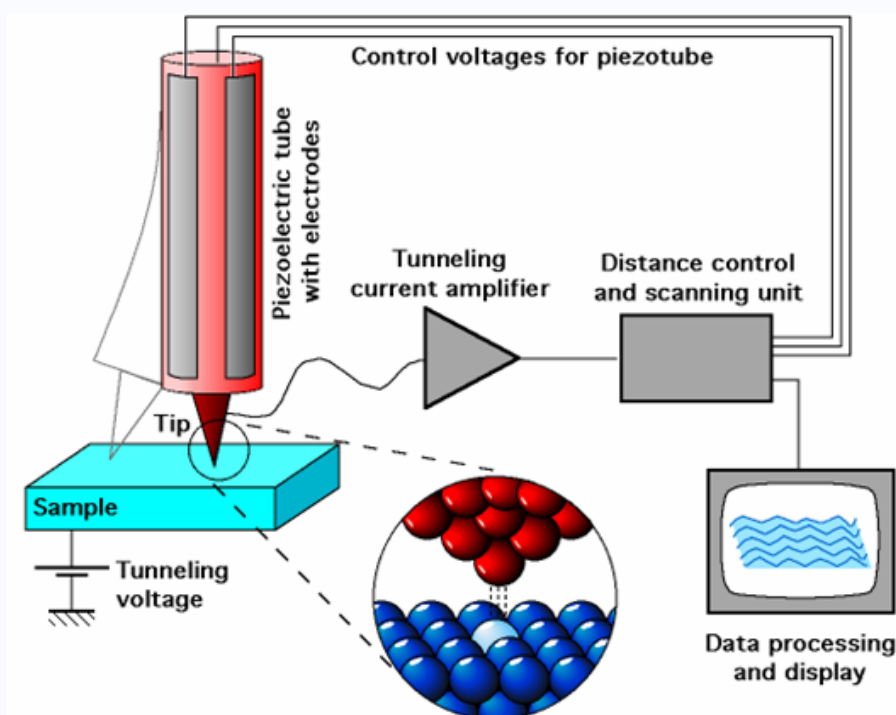


Schéma STM

Můj mikroskop – StusTM

Aktuálně pracuji na svém vlastním řádkovacím tunelovém mikroskopu. Velkou inspirací pro mě byl Dan Berard, který dokázal postavit svůj vlastní mikroskop z jednoduchých součástek a finální snímky dokázaly zachytit mřížku atomů grafitu. K preciznímu pohybu hrotu použil piezoelektrický disk rozdělený na čtvrtiny, tento způsob použiji také. Zatím pracuji na obvodu, poté bude následovat design konstrukce.

Prohnutí disku zajistím určitým napětím, to generuji pomocí DAC (Digital Analog Converter) převodníků, konkrétně DAC7734 – 16 bitové rozlišení a výstupní napětí maximálně ± 10 V. Jeden z kanálů je určen na nastavení základního napětí na vzorek, aby bylo možné kvantové tunelování elektronů.

Proud kvantového tunelování bude měřen typickým transimpedačním obvodem, kdy je proud převeden na napětí za pomoci operačního zesilovače – OPA627.

Mikroskop je opravdu jednoduše ovlivněn vnějšími jevy, jako je například kosmické záření nebo WiFi signál, které způsobují rušení. Filtry jsou tedy nutností. Zakomponoval jsem několik low-pass filterů, které vysoké nechtěné frekvence utlumí. Výstup z transimpedačního zesilovače je připojen do diferenciálního filteru, který odečte šum pozadí od naměřeného signálu.

Výstup z diferenciálního filteru je poté veden do ADC (Analog-To-Digital converter) převodníku, konkrétně ADS8681 – 16 bitové rozlišení, snímkovací frekvence: až 1000 kps. Ten přemění analogový signál na digitální hodnotu, která je použita k výpočtu vzdálenosti hrotu od vzorku.

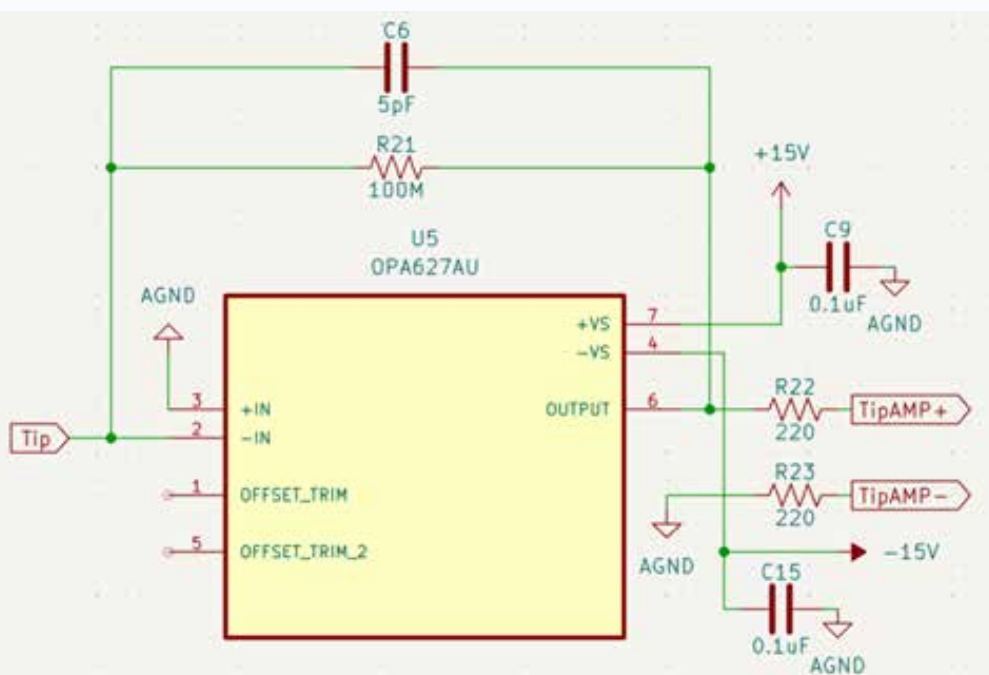
Vše bude řízeno procesorem STM32H743 – 32 bitový mikroprocesor s 2MB flash a 1MB RAM pamětí. Celý obvod je navržen v programu KiCAD. Zemníci póly jsou odděleny separátně pro digitální část a analogovou část, aby se předešlo míšení signálů. Na obvodu stále pracuji.

Další kroky:

Po zkompletování obvodu je na řadě design konstrukce, chtěl bych využít 3D tisk ke většině. Poté následuje naprogramování firmwaru. Bude potřeba opravdu dlouhého testování k nalezení nejlepších hodnot určitých součástek, např. hodnoty kondenzátorů ve filtrech. Přes výpočet se pouze dostanu k přibližným hodnotám, realita je vždy jiná. Dále naprogramuji vlastní interaktivní software na ovládání mikroskopu. Vše bude open-source.

Závěr:

Stavba mikroskopu je sice náročná ale zároveň se toho hodně naučím. Mým hlavním cílem je dokázat zachytit snímek mřížky atomů grafitu. Na toto téma sepíšu středoškolskou odbornou činnost. Projekt StusTM je tedy mým nejkoplikovanějším projektem zatím, chci ukázat, že rozhodně není nemožné postavit laboratorní zařízení v domácí dílně. Mimo jiné je fascinující si ověřit na vlastní oči, že se svět opravdu skládá z atomů. Bude však trvat déle, než mikroskop zprovozním.



Transimpedační zesilovač

Tetris s roboty na ČVUT

I letos se pět týmů z naší školy zapojilo do již 17. ročníku prestižní robosoutěže na Fakultě elektrotechnické ČVUT. Soutěžní úloha s názvem Tetris prověřila technické dovednosti i strategii všech týmů. Přestože konkurence byla mimořádně silná, studenti SSPŠ se ani letos rozhodně neztratili.

Na letošním ročníku robosoutěže na FEL ČVUT reprezentovalo naši školu hned pět týmů: MYŠUNA, LOREM ROBOTUM, NE POSLEDNÍ, FREAKBOT a LOCKHEED SÁBLÍK. Soutěžní úloha nesla název Tetris a úkolem robotů bylo skládat dílky ze stejnojmenné hry do předem daných obrazců. Hodnotila se přesnost, ale i rychlost řešení.

Velké nasazení týmů bylo znát už před samotnou soutěží. Den před základním kolem většina studentů přespávala ve škole, kde ladili programy, opravovali konstrukce robotů a připravovali se na náročné klání.

Všech 146 týmů, které se na soutěž přihlášily, se utkalo v jednom ze čtyř základních kol. Naše týmy se účastnily kola, které se konalo

ve čtvrtek 20. listopadu. Formát kola byl pro všechny stejný, v první části se sčítaly body ze tří jízd robota a následně 16 nejlepších týmů postupovalo do vyřazovací části, tzv. pavouka. Z něj pak postupovalo 8 týmů do finále, které se koná o tři týdny později.

Smíchovské týmy však měly smůlu, byly zařazeny do nejtěžšího základního kola s největší konkurencí celkem 47 týmů. V první části soutěže vybojovaly týmy LOCKHEED SÁBLÍK a FREAKBOT 31. a 21. místo a nepovedlo se jim tak postoupit do druhé části soutěže. V druhé části týmy LOREM ROBOTUM a NE POSLEDNÍ obsadily sdílené 9. místo, čímž jim bohužel unikla možnost pokračovat do finále. Jediný tým, kterému se tedy

podařilo postoupit z 5. místa do finále byl tým MYŠUNA.

Tým MYŠUNA, tvořený Štěpánem Müllerem a Jáchymem Kubatou ze čtvrtého ročníku, které doplnil Antonín Šiška z ročníku prvního, se rozhodl využít ani ne měsíční pauzu mezi koly naplno. Mezi základním kolem a finále totiž postavil zcela nového robota, s cílem získat ještě více bodů. Tato odvážná změna se vyplatila, a i ve finálové části soutěže, která se konala v pátek 12. prosince, se tým znovu dostal do pavouka, ze kterého si nakonec odvezl výborné páté místo.



Ceny z Brna

Stejně jako voda či život, i časopis Presloviny má svůj koloběh. Na Vánoce píšeme o Vánocích, na Velikonoce o Velikonocích, v červnu o výsledcích přijímaček, a na začátku prosince bývá rok co rok tématem titulních stránek tradiční návštěva přátel z Brna.

Nemusím čtenáři vysvětlovat, že cesta do Brna letos stejně jako loni stále trvá otravných dvě a půl hodiny, a proto nejdůležitějším kritériem pro výběr redaktorů k účasti na této výpravě je ochota vstávat často i před pátou ráno. V letošním roce ovšem bylo brzké vstávání příjemněno kávou a zmrzlinou zdarma v salóнку RegioJetu. Jsou dokonce i zaznamenány případy účastníků zájezdu, kteří si přivstali jen kvůli tomu, aby mohli této příležitosti využít jejím plným rozsahu.

S břichy plnými zmrzliny a kelímky naplněnými kávou jsme tedy včas nastoupili do vlaku. Ač je mi to velice líto, letos váženým čtenářům nemohu z cesty do destinace nahlásit žádnou zajímavou událost. Dokonce i rozhlas, který loni fungoval s podobnou spolehlivostí jako náš školní, letos fungoval bezvadně. Na rozdíl od našeho školního.

Ráda bych informovala, že po příjezdu do Brna se křivka zajímavosti událostí alespoň nepatrně zvedla, bohužel čtenáře musím zklamat, jelikož až do začátku vyhlášení v 12:30 se nestalo nic, co by stálo za zvěčnění v našem časopisu. Dokonce i vyhlášení cen v letošním roce proběhlo bez řečí okolo a celá ceremonie nezabrala dohromady ani půl hodiny. To neznamena, že jsme si ji užili o něco méně. Ono je totiž těžké si něco neužívat, když vás dvakrát vyhlásí jako vítěze kategorie. Ano čtete správně. Stejně jako roky předtím, i letos Presloviny vyhrály první cenu za grafický design. Na rozdíl od ostatních let ale tento rok náš časopis získal i první místo celkově. Po takovém krásném zakončení jinak nekonečně nudného dopoledne nám už zbývalo jen jediné, a to poohlédnout se po krásách největšího města

Jihomoravského kraje.

Cestu zpět do Prahy jsme znovu absolvovali ve vlaku RegioJetu a někteří členové výpravy znovu uvítali možnost dát si kávu zdarma. Bohužel vážené čtenáře musím informovat, že salónek RegioJetu na hlavním nádraží v Brně na rozdíl od toho v Praze zmrzlinu zdarma nemá.



Síla není v úderu, ale v charakteru

Filozofie taekwonda

„Pýcha předchází pád“ – přísloví, které jistě každý z nás už někdy slyšel. Ale jaký má skutečný význam pro sportovce? A proč by mělo být taekwondo jiné než ostatní sporty?

Taekwondo je jihokorejské bojové umění s cílem naučení sebeobrany, disciplíny a soběstačnosti. Souboje v taekwondu nejsou jako v jiných sportech. Určitě jste si všimli, že boxerské zápasy často začínají záběry na bojovníky, kteří se předvádějí, a během utkání bývá cítit hodně ega a sebevědomí. V taekwondu vám ale takový přístup vydrží sotva pár vteřin. S egem a pýchou totiž přichází i nepozornost.

Proto se v taekwondu učíme zásadám, které musí každý dodržovat – a právě ty nás vedou k pokoře, soustředění a respektu. Máme jich celkem pět: zdvořilost, čestnost, vytrvalost, sebeovládání a nezlomný duch.

Zdvořilost – respekt k ostatním

Zdvořilost se učí například tím, že si žák nedovoluje na instruktora, pozdraví při vstupu do tréninkové haly nebo se omluví, když něco udělá špatně. Vede nás k tomu, abychom v životě nepodceňovali ostatní a přistupovali ke každému s respektem.

Z vlastní zkušenosti mohu říct, že právě díky zdvořilosti na tréninku si člověk začne víc vážit i drobných

projevů úcty v běžném životě – třeba podání ruky nebo prostého „děkuji“.

Čestnost

Čestnost je velmi důležitá, protože v mnoha profesionálních bojích se objevují podvody. Taekwondista by měl mít odvahu přiznat, když udělá chybu.

Na tréninku se mi párkrát stalo, že jsem sám přiznal zásah soupeře, který rozhodčí neviděl – a i když jsem kvůli tomu prohrál, měl jsem z toho lepší pocit než z výhry.

Vytrvalost

Věc, která je v dnešní době velmi vzácná. Mnoho lidí něco zkusí a hned, jakmile se objeví překážka, to vzdá. V taekwondu však platí, že pokrok přichází jen s trpělivostí a pravidelným tréninkem.

Sebeovládání

Snad nejdůležitější zásada taekwondisty. Taekwondo děláme proto, že nás baví, ne proto, abychom někomu ublížili. V souboji ani mimo něj by se nikdy neměl projevovat hněv ani zloba. Nedostatek sebekontroly se dá

totiž velmi snadno zneužít.

Nezlomný duch

Celý význam spočívá v tom, že ať už nás souboj nebo životní překážky srazí k zemi, vždy je důležité znovu se postavit. Prohra nevede, pokud se nikdy nepřestaneme snažit.

Dodržování těchto zásad se promítá i do běžného života – učí nás pokoře, vytrvalosti a respektu. Taekwondo mě naučilo, že pravý boj neprobíhá jen v ringu, ale hlavně v duši.

Zkuste se sami někdy zamyslet, jestli by nebylo lepší se v některých situacích zachovat jako taekwondista.



Rozhovor s Tomášem Mikolovem

Tomáš Mikolov patří k nejvýznamnějším českým vědcům v AI a jeho práce ovlivnila technologii, kterou dnes používají miliardy lidí.

Rozhovor jsem se rozhodl udělat s Tomášem Mikolovem - významným českým vědcem v oboru umělé inteligence. Tomáš Mikolov se vývoji AI věnuje od roku 2006, kdy začal pracovat na statistickém modelování přirozeného jazyka.

V roce 2013 vyvinul Word2Vec, což je model, který umožňuje převádět slova do vektorové podoby, kde je možné matematicky porovnávat jejich významovou podobnost. Word2Vec byl velmi důležitý pro rozvoj moderních jazykových modelů (GPT, Claude, Gemini...), protože ukázal, že význam slov lze zachytit pomocí vztahů mezi čísly.

Tomáš Mikolov pracoval jako výzkumník v Google a později ve Facebook AI Research.

Po návratu do České republiky působil na ČVUT na CIIRC (Český institut informatiky, robotiky a kybernetiky), kde vedl výzkumnou skupinu zaměřenou na výzkum umělé inteligence.

Tomáš Mikolov získal v roce 2018 Cenu Neuron za významný vědecký objev v oblasti informatiky.

V roce 2025 se rozhodl odejít a dnes se věnuje startupu BottleCap AI.

Co Vás v současném vývoji umělé inteligence nejvíce znepokojuje?

„AI určitě změní – a už mění – pracovní trh a zrovna EU a ČR reaguje pozdě a nesprávně. Potřebujeme urychleně reformovat evropský průmysl a vzdělávací systém, nebo v blízké budoucnosti výrazně zchudneme.“

Máte pocit, že se vývoj AI ubírá správným směrem, nebo že se některé trendy vymykají kontrole? V čem konkrétně?

„Nemám pocit, že by se něco vymykalo kontrole. Tuto technologii teď rozvíjejí převážně technologické firmy za účelem zvýšení zisku, což je za mě v pořádku.“

Kde podle Vás leží současné limity dnešní AI a co ještě neumí, i když si lidé často myslí, že to umí?

„Například dlouhodobá paměť je stále otevřený problém.“

Jak se podle Vás změní způsob, jakým budou lidé pracovat, až bude AI běžnou součástí většiny profesí?

„Některé pracovní pozice zcela zaniknou a jiné se výrazně změní.“



Jak podle Vás AI změní podobu kybernetické bezpečnosti v nejbližších letech?

„AI se bude využívat ke kyberútokům, ale i k obraně. Jinak je tohle z hlediska vývoje AI spíše okrajové téma.“

Komouši by zuřili

dnešní skaut je noční můrou každého proletáře

V dobách minulého režimu byl skaut přísně zakázán. Dnes tomu ale tak není a my se můžeme podívat na západní způsob vedení skautského oddílu.

V dobách minulého režimu byl skaut přísně zakázán, protože neodpovídal komunistickým představám o výchově mládeže. Skauting totiž učí děti samostatnosti, zodpovědnosti, spolupráci a hlavně svobodnému myšlení. Právě tyto hodnoty byly pro tehdejší režim velmi nebezpečné. Místo jednotného názoru a slepého poslušání autorit vedl skaut děti k tomu, aby přemýšlely vlastní hlavou. Dnes už je situace úplně jiná a skaut může fungovat otevřeně.

Ve čtvrtek odpoledne proběhla v klubovně místního skautského střediska pravidelná oddílová schůze. Zúčastnila se většina členů, kromě několika, kteří byli

omluveni z důvodu nemoci. Schůze začala přesně v 17 hodin. Vedoucí oddílu všechny přivítal a poté děti seznámil s programem schůzky. Zmínil také důležité organizační informace, například plánované akce na další týden a chování během výprav.

Na začátku programu se hrála seznamovací hra, která byla určená hlavně pro nové členy. Díky ní si děti lépe zapamatovaly jména ostatních a zároveň se uvolnila atmosféra. Smích a dobrá nálada byly v klubovně znát po celou dobu schůzky. Poté se skauti rozdělili do menších družin a dostali mapy okolí. Jejich úkolem bylo najít orientační body, které budou využity při příští terénní hře. Děti

musely spolupracovat, domlouvat se a společně přemýšlet, což je jedna z hlavních myšlenek skautingu.

V další části schůze se děti učily základní skautské dovednosti. Konkrétně šlo o vázání lodního a ambulančního uzlu. Tyto uzly se mohou hodit například při táboření, stavění stanů nebo při poskytování první pomoci. Zkušenější skauti pomáhali mladším a vysvětlovali jim správný postup. Bylo vidět, že skauting vede děti k tomu, aby si navzájem pomáhaly a nebyly sobecké.

Součástí schůze byla také krátká diskuse o skautských hodnotách, jako je čestnost, pomoc druhým a vztah k přírodě. Vedoucí zdůraznil, že skaut má být nejen šikovný, ale také slušný člověk. Děti se mohly zapojit a říct svůj názor, což by bylo v době komunismu naprosto nemyslitelné.

Na závěr schůze proběhlo shrnutí celého programu. Vedoucí děti pochválil za snahu, aktivitu a spolupráci. Schůze skončila kolem 18:30 a skauti odcházeli domů spokojení a plní nových zážitků. Právě svoboda projevu, důraz na individualitu a dobrovolnost by byly pro komunistický režim nepřijatelné.



I proto lze říci, že dnešní skaut je skutečně noční můrou každého tehdejšího proletáře.

Další část programu byla věnována diskusi o hodnotách skautingu. Vedoucí se dětí ptal, co pro ně znamená pomoc druhým, čestnost a odpovědnost. Každý mohl říct svůj názor a nikdo nebyl zesměšňován, což by v minulém režimu nebylo myslitelné. Děti se učily vyjadřovat vlastní myšlenky a respektovat názory ostatních. Právě tato svoboda projevu a důraz na osobní hodnoty jsou dalším důvodem, proč by dnešní skaut komunisty tolik rozčiloval.





Krátké zprávy



Alive Forum: SSPŠaG mezi čestnými partnery

Ve středu 5. listopadu 2025 od 9.00 do 14.00 hodin se v prostorách Autoklubu v Opletalově ulici uskutečnila konference Alive Forum, kterou organizovala firma GTS Alive, zajišťující studentské karty ISIC. Čestným partnerem konference byla Smíchovská SPŠ a gymnázium. Za školu se akce zúčastnil ředitel jako řečník, stánek školy zajistil vedoucí PR oddělení pan Patrik Muller (2.B), u stánku dále působili pánové Michal Jirout (1.C) a Václav Molík (1.A).

Vyjádření ředitele: „Prvně patří velké poděkování všem třem našim studentům, kteří skvěle reprezentovali naši školu, což kvitovalo mnoho našich sociálních partnerů. Pro mě a pana Mullera byla účast trochu náročná, neboť jsme v 5.15 hodin odjžděli z Kempu UŠI z Litomyšle,



ale vyplatilo se, neboť jsme měli možnost s ředitelem GTS Alive domluvit spolupráci na studentské akci UŠI FEST v červnu 2026. Kromě toho jsem hovořil i s mnoha dalšími zajímavými partnery, včetně ředitelů několika základních a středních škol, kteří projevíli zájem o projekt UŠI.“

Zdravotnická a tisková konference v Next Zone Event Space

V úterý 25. listopadu 2025 se v Next Zone Event Space uskutečnila zdravotnická a tisková konference organizovaná panem profesorem Martinem Matoulkem z 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy. Za Next Zone akci koordinovala slečna Julie Šejnohová. Ředitel Smíchovské SPŠ a gymnázia vystoupil od 10.30 hodin jako panelista. Mediální i technické zajištění akce zajistili studenti a zaměstnanci Next Zone.

Vyjádření pana Martina Kolesníkovy: „Ze strany Next Zone se konference obešla prakticky bez potíží. Ačkoliv v jednu chvíli chyběla prezentujícímu slideshow, vše se podařilo vyřešit a domnívám se, že akce dopadla ke spokojenosti obou stran.“

Vyjádření ředitele: „Měl jsem možnost vyjádřit spokojenost se zapojením našich studentů do výzkumu i osvěty v oblasti obezitologie a následně poskytnout rozhovory pro televize TV NOVA a CNN Prima NEWS.“

Future Port Youth 2025: studenti školy u technologické budoucnosti

Ve čtvrtek 13. listopadu 2025 od 9.00 do 16.00 hodin proběhla v pražské Nové Spirále konference Future Port Youth 2025. Studenti Smíchovské SPŠ a gymnázia a studenti škol z Unie škol inovativních měli možnost využít zvýhodněného vstupného. Účast za Smíchovskou SPŠ a gymnázium koordinoval pan profesor Martin Kolesnikov, mediální pokrytí zajistili členové Mediálního domu Preslova v rámci firmy Vertical Production. Akce se zúčastnili pánové Rostislav Synek (1.GB), Matěj Růžička (1.B), Jan Ledvina (3.A), Ondřej Klaus a Roman Knoblock (oba 2.C) a slečna Lucie Kožíšková (1.GB).

Vyjádření pana Martina Kolesníkovy: „Ačkoliv osobně dvakrát nesouzním s celkovým poselstvím a organizačními záležitostmi celé akce, musím říct, že technicky byla opravdu impozantní. Po domluvě se studenty jsem odcházel dříve, zhruba okolo 12. hodiny, kvůli další akci v Next Zone Event Space.“

Absolventi školy zvítězili v hackathonu Prahy 13

V pondělí 24. listopadu 2025 informoval loňský absolvent pan Alex Naxera o úspěchu týmu absolventů Smíchovské SPŠ a gymnázia v ideathonu městské části Praha 13. Ředitel školy jim tímto gratuluje a děkuje za skvělou reprezentaci školy.

Vyjádření pana Alexe Naxery: „Spolu s bývalými spolužáky jsme se zúčastnili ideathonu Prahy 13 zaměřeného na využití AI ve veřejné správě, dopravu, městskou zeleň a bezpečnost. Do soutěže jsme vstoupili jako tým ‚Děti Radka Sáblika‘ a mezi deseti týmy jsme získali 1. místo a finanční odměnu 50 000 Kč. Porota o naší škole již měla velmi pozitivní povědomí, což nás potěšilo.“

Diskuse s ministrem Martinem Dvořákem v Next Zone Event Space

Ve středu 19. listopadu 2025 od 11.30 do 12.30 hodin proběhla v Next Zone Event Space beseda s ministrem pro evropské záležitosti panem Martinem Dvořákem. Akci moderoval a organizoval pan Vojtěch Pell (1.K), účastnilo se jí 76 studentů. Na přípravě besedy se dále podíleli pánové Samuel Paluba (1.K) a Lukáš Dohnal (1.GA), technické a mediální zajištění zajistil pan Michal Hejduk.

Vyjádření pana Vojtěcha Pella: „Beseda proběhla bez komplikací. Pan ministr zodpověděl všechny otázky jak ode mě, tak od publika. Před akcí diskutoval s panem ředitelem Radko Sáblikem a chválil úspěchy naší školy. Podle jeho slov by pozvání přijal znovu.“

PechaKucha Night

V pátek 28. listopadu 2025 od 18.45 do 21.30 hodin proběhla v kinosále v Brandýse nad Labem akce PechaKucha Night, které se za Smíchovskou SPŠ a gymnázium zúčastnili ředitel školy a pánové Ondřej Janoušek (4.C) a Patrik Muller (2.B).

Vyjádření ředitele: „Na akci jsme přijeli přímo ze Schola Pragensis. Prezentovalo deset řečníků před plným kinosálem, já byl osmý v pořadí a pan Muller devátý. Zajímavostí bylo, že prezentaci o škole mi vytvořil pan Muller a neměl jsem čas se s ní předem seznámit. Obě prezentace měly velmi pozitivní ohlas a po skončení jsme až do půl desáté diskutovali s mnoha přítomnými o naší škole. Oba studenty musím pochválit za skvělou reprezentaci.“

Den otevřených dveří 17. 11.

Dne 17.11 nás připomíná před 36 lety, kdy studenti z celé Československa povstali a získali pro své domov demokracii a svobodu před totalitním režimem. Toho dne v 2025 na Smíchovské střední průmyslové škole a gymnáziu proběhl první Den otevřených dveří pod vedením vedoucího PR oddělení Patrika Müllera. Studenti připravovali již od víkendu minulého týdne na dekoraci a organizaci. Studenti z různých ročníků vítali a doprovázeli téměř 1000 návštěvníků na prohlídce školy, což se zaznamenává úspěch a skvělá zpráva pro školu.

„Velmi děkuji přítomným studentům za skvělé zajištění prvního Dne otevřených dveří, ohlasy na jejich komunikaci i vystupování od hostů jsou ryze pozitivní. Jsem také potěšen velkým zájmem o naši školu.“ vyjádřil pan ředitel Radko Sáblik.



Pracovní výjezd do Písku: workshopy, diskuse a sdílení dobré praxe

V úterý 18. listopadu 2025 od 6.15 do 20.30 hodin proběhl výjezd pracovního týmu SSPŠaG do Písku, který organizoval pan David Čečko. Akce se zúčastnili ředitel školy, pánové David Čečko (2.B), Vojtěch Pell (1.K) a Olivier Cingl (3.K), dále pánové David Ždimera a Jakub Pokorný (oba 3.K) při části programu na ZŠ T. G. Masaryka. Program zahrnoval dopolední workshopy programování a AI, diskusi se studenty a učiteli středních škol v Městské knihovně a večerní debatu s Klubem píseckých pedagogů a veřejností.

Vyjádření pana Davida Čečka: „Děkuji všem zúčastněným studentům za skvělou spolupráci a profesionální vystupování během celého dne. Každý z nich odvedl kvalitní práci a výborně reprezentoval naši školu. Zároveň děkuji vedení školy za podporu při organizaci výjezdu.“

Vyjádření ředitele: „Děkuji všem přítomným studentům za skvělou reprezentaci naší školy na všech třech akcích.“

NextGenZ: studenti a vedení školy u nové generace inovátorů

V pátek 7. listopadu 2025 od 15.00 do 20.30 hodin se v budově AFI Tower ve Vysokých Janovicích uskutečnila konference NextGenZ, projekt společnosti Nexture. Za SSPŠ se akce zúčastnil pan Pavel Zellinger (2.A) jako člen organizačního týmu, ředitel školy jako host a dalších deset studentů.

Vyjádření ředitele: „Konferenci organizovali mladí aktivní studenti, což je skvělé, a skvělá byla také celá atmosféra. Já sám dostal prostor pěti minut na začátku konference s dalšími čtyřmi řečníky představit naši školu, ale také Unii škol inovativních. Zároveň jsem pozval zájemce do našeho Coworkingového centra, respektive Inkubátoru Start-upů, a také na UŠI FEST 2025. Proběhla však i další významná jednání – paní ředitelka vysoké školy 42 Prague mě provedla po pracovištích a seznámila se specifickým vzdělávacím programem bez učitelů. Velmi významný byl také rozhovor s manažerem Nadace Neuron a zakladatelem iniciativy Zvaž vědu, kde jsme se domluvili na vzájemné spolupráci, a to včetně studentské akce UŠI FEST 2025.“



SolidVision Brno: pozitivní odezva na prezentaci SSPŠaG

Ve čtvrtek 13. listopadu 2025 proběhla v Brně EDU konference SolidVision, které se za Smíchovskou SPŠ a gymnázium zúčastnili vedoucí Inkubátoru Start-upů pan Vojtěch Pavelka a vedoucí PR oddělení pan Patrik Muller (2.B).

Vyjádření pana Vojtěcha Pavelky: „Naše účast na EDU konferenci SolidVision v Brně společně s panem Mullerem proběhla velmi úspěšně. Po prezentaci školy jsme obdrželi výrazně pozitivní zpětnou vazbu – jak na naše vystupování, tak na to, co pod vedením pana ředitele Sáblíka na Smíchově dlouhodobě vzniká. Během večerního networkingu jsme se setkali s učitelem z Vysokého Mýta, který projevil velký zájem o naši práci a uvedl, že nás v nejbližší době bude kontaktovat. Zvláště ho zaujala myšlenka UŠI FESTu, protože se svými studenty v rámci projektu staví funkční letadlo.“





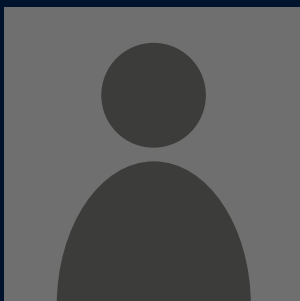
Sociální partneři





„Dobrý den, pane Sábliku, náš meetup před chvílí skončil a já jsem vám chtěl moc poděkovat, že jste nám doporučil Jonáše do diskuze. Jonáš je neuvěřitelně inspirativní člověk, plný zkušeností, myšlenek a pohledů, které naši diskusi skutečně obohatili. Mnoho hostů za mnou poté přišlo a mluvilo pochvalně konkrétně o něm, jako o skvělém hostovi, který je překvapil a inspiroval. Současně jsem vám chtěl vzdát velkou poklonu za to, jakým způsobem vedete vaši školu a své studenty. Jonáš nastínil mnohé principy a přístupy, které v obecnstvu skutečně zarezonovaly. Sál byl plný IT manažerů a expertů a dovolím si říct, že všichni jsme litovali, že jsme nemohli tehdy studovat u vás. Už samotný fakt, že místo sebe na business meetup pošlete studenta je prostě dechberoucí. Moc díky za to, co děláte, mám k vám hluboký respekt.“

Jan Ševic, absolvent SSPŠaG z roku 2019, současný doktorand na FEL ČVUT, vyjádření během konference Česko budoucnosti na CIIIRK



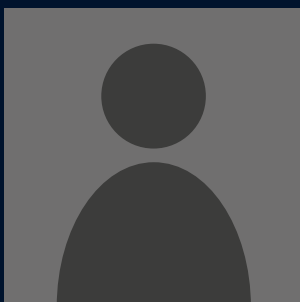
„Jsem student 1. ročníku oboru Hotelnictví na Střední škole Radlická. Dozvěděl jsem se o projektu Smíchov–Radlice a moc mě zaujala myšlenka propojení našich škol. I když studuji hotelnictví, zajímám se o tvorbu webů, střih videí a 3D vizualizace. Rád bych se zapojil do projektu a pomohl s jeho prezentací – například s webem, vizuály nebo propagačními materiály. Je zajímavé, že jsem se původně hlásil i na Smíchov a tam mě nevzali, takže teď беру toto spojení škol jako šanci ukázat, že bych tam patřil alespoň tím, co umím a motivací něco ukázat. Víím, že jsem teprve v prvním ročníku, ale беру to jako příležitost učit se a přispět k projektu, který má smysl.“

student 1. ročníku Hotelové školy a Gymnázia Radlická (jméno neuvedeno záměrně), citace z e-mailu řediteli SSPŠaG



„Dostala se ke mně informace o dalším úspěchu Preslovin. Přijměte tak ode mě gratulaci studentům i Vám. Dělá mi velkou radost, že se podařilo zachovat (či ještě pozvednout) úroveň časopisu, který je, jak ostatně nyní opět potvrdil, jedním z nejlepších v celé republice. Přeji, ať se daří i nadále a budete nejen v soutěžích, ale i u svých čtenářů. Měl jsem v plánu se za Vámi zastavit, ale jsem nějakou dobu v Anglii a budu se vracet až na svátky. Věřím, že v novém roce se již setkáme.“

Adam Peleš, absolvent a bývalý šéfredaktor Preslovin, citace z e-mailu řediteli SSPŠaG



„Vážený pane řediteli, ráda bych Vám jménem naší školy poděkovala za skvělou příležitost, kterou jste poskytl našim studentkám v rámci stáže ve Vašich školních novinách. Dívky si ze stáže odnesly mnoho cenných zkušeností a praktických poznatků, které v budoucnu určitě rády využijí. Návštěva Vaší školy byla velkou inspirací i pro mě a mou kolegyni. Oceňovaly jsme nejen špičkové technické zázemí školy, ale zejména způsob výuky, který dává Vaším studentům prostor k vlastnímu rozvoji. Na závěr bych ráda vyzdvihla výbornou práci Lukáše Valentíka a Vladimíra Skopce, kteří měli celý program perfektně připravený a po celé tři dny se nám ochotně věnovali. Ještě jednou děkujeme za vstřícnost a ochotu spolupracovat.“

Eliška Boučková, učitelka Svobodné základní školy Jablonec nad Nisou, citace z e-mailu řediteli SSPŠaG v souvislosti se stáží žákyň

Fotoreport:

Schola Pragensis

Školní časopis Presloviny

Smíchovská střední průmyslová škola a gymnázium

Preslova 72/25, Praha 5 - Smíchov, 150 21

Číslo 11/2025 | Náklad 100 Ks

Design: Lukáš Valentík, Vladimír Skopec

Vedení časopisu Presloviny: Lukáš Valentík

Tel.: +420 777 334 914

E-Mail: sefredaktor@presloviny.cz

www.presloviny.cz

Máte zájem o publikaci svého článku? Napište nám na redakce@presloviny.cz

© 2025 Presloviny (Lukáš Valentík & Vladimír Skopec). Všechna práva vyhrazena.
Žádná část časopisu nesmí být reprodukována bez schválení.





Školní časopis
Presloviný



Smíchovská střední
průmyslová škola
a gymnázium